

Arrest

nr. 304 896 van 16 april 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 oktober 2023 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 5 maart 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 10 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 20 januari 2020 wordt verzoeker de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geweigerd. Tegen deze beslissing stelt verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die het beroep verwerpt bij arrest nr. 241 105 van 17 september 2020. Blijkens de informatie waarover de Raad beschikt, stelde verzoeker tegen het arrest van de Raad cassatieberoep in bij de Raad van State op 26 oktober 2020. Het beroep werd op 15 december 2020 toelaatbaar verklaard, doch werd verworpen bij arrest nr. 258 516 van 22 januari 2024.

Verzoeker dient op 20 februari 2023 een aanvraag tot verblijfsmachtiging in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 27 februari 2023 onontvankelijk verklaard wegens ontbreken van een identiteitsdocument. Tegen deze beslissing stelt

verzoeker opnieuw een beroep in bij de Raad, die het beroep verwerpt bij arrest nr. 289 023 van 16 mei 2023.

Vervolgens dient verzoeker wederom een medische regularisatieaanvraag in op 25 april 2023. Op 23 oktober 2023 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie het verzoek onontvankelijk wegens het ontbreken van een identiteitsdocument. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 25.04.2023 bij onze diensten werd ingediend door :

A. (...), Z. (...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Afghanistan
geboren te (...) op (...)
adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

De aanvraag dd. 25.04.2023 bevat noch een identiteitsdocument, noch een bewijselement of bewijselementen die samen genomen de constitutieve elementen van identiteit weergeven zoals voorzien in art 9ter, §2, 1e en 2e lid. In zijn aanvraag vermeldt betrokkene wel te zijn vrijgesteld van het aantonen van zijn identiteit. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier van DVZ blijkt echter dat de procedure voor het de RVV afgesloten werd op 27.09.2021. Betrokkene haalt aan dat hij vrijgesteld is omdat omtrent zijn asielerzoek een toelaatbaar verklaard cassatieberoep werd ingediend. Hij verwijst hiervoor naar een ‘e-mail’ van de Raad van State maar voegt geen officiële brief van de griffie van de Raad van State toe dat het cassatieberoep hangende is. Uit de e-mail kan niet worden afgeleid dat het schrijven effectief van de Raad van State komt gezien er geen emailadres, geen datum, geen handtekening en geen adresgegevens te vinden zijn. Dit document kan niet aanvaard worden als bewijs voor de in artikel 9ter, §2, 3e lid voorziene vrijstelling. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).

Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (Bureau Clandestijnen fax: 02 274 66 11).”

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt ambtshalve vast dat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*cf. RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037*). Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt.

De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

In casu wordt de medische regularisatieaanvraag van verzoeker door de gemachtigde onontvankelijk bevonden omdat verzoeker zijn identiteit niet aantoont. Er wordt rekening gehouden met verzoekers bewering dat zijn asielpprocedure nog lopende is gelet op het toelaatbaar verklaarde cassatieberoep dat hij heeft ingediend bij de Raad van State, doch het overgemaakte bewijs daartoe wordt door de gemachtigde niet aanvaard. Verzoeker daarentegen betoogt dat hij weldegelijk heeft bewezen dat er nog een cassatieberoep hangende is bij de Raad van State en legt daartoe in het kader van de huidige procedure nieuwe bewijsstukken voor.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

§2. (...)

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.”

Uit artikel 9ter, §2, laatste lid van de Vreemdelingenwet volgt aldus dat de aanvrager zijn identiteit niet hoeft aan te tonen indien hij tegen de beslissing waarbij zijn asielaanvraag werd afgewezen een toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend, “en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken”.

In casu stelt de Raad, op basis van de voor hem beschikbare informatie, vast dat verzoeker inderdaad een toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend bij de Raad van State. Dit beroep werd echter op 22 januari 2024 bij arrest nr. 258 516 verworpen. Intussen is dus reeds een verwerpingsarrest inzake het toelaatbaar cassatieberoep uitgesproken en is de uitzondering op de documentatievoorwaarde vervat in artikel 9ter, §2, laatste lid van de Vreemdelingenwet niet meer van toepassing op verzoeker. Aldus dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet meer over het vereiste belang beschikt bij de huidige beroepsprocedure. Immers kan verweerder, in het geval dat de bestreden beslissing zou worden vernietigd, enkel vaststellen dat thans niet aan de identiteitsdocumentatievereiste is voldaan.

Het beroep is dan ook onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN